

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Index Peccatorum, sive Examen pro Confessione Generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

INDEX PECCATORUM

Sive

Examen pro Confessione Generali.

Circa Præceptum I.

1. An crediderit omnia, quæ S. Romana Ecclesia credit? 2. An verbis aut signis externis infidelitatem aliquam vel hæresim prodiderit vel probaverit, etiam solus, nullo audiente? 3. An fuerit nimium curiosus in investigandis rebus fidei; & an de aliquo fidei articulo dubitaverit? 4. An graves tentationes circa res fidei passus sit, & an negligens fuerit eis resistendo; an etiam consenserit? 5. An hæreticorum concionibus & cæremoniis interfuerit? 6. An apud se habuerit, vel legerit libros hæreticorum, aliosve libros ab Ecclesia prohibitos? 7. An sciverit omnia ad salutem necessaria? 8. An usus sit aliquo genere superstitionum, incantationum, aut divinationum per se vel per alios? 9. An schedulas superstitiosas apud se habuerit ad sanitatem, aliamve rem obtinendam, & an alios ad hoc induxerit? 10. An fidem habuerit somniis vel auguriis? 11. An verbis Scripturæ sacræ aut cæremoniis Ecclesiæ abusus sit in jocis & scurrilibus? 12. An nimium præsumendo de divina misericordia liberiùs commiserit aliquod peccatum, vel in malo perseveraverit differendo emendationem? 13. An in rebus adversis fiduciam posuerit in Creaturis potius, quam in DEO? 14. An diffi-

diffidendo misericordiae divinae desperaverit de emendatione vitae, aut remissione peccatorum, aut salute sua? 15. An murmuraverit contra DEUM, conquerendo, quasi non esset justus; vel reprehendendo ejus providentiam; quia nos privat, aut non concedit, quae optamus? 16. An rarissime de DEO & salute sua serio cogitaverit? 17. An odium vel contemptum DEI habuerit, aut aversionem ab eo, aut à rebus ad salutem spectantibus? 18. An maledixerit vel blasphemaverit DEUM aut Sanctos, etiam cogitatione tantum? 19. An exposuerit se periculo peccandi mortaliter, vel complacuerit sibi in aliquo peccato commisso? 20. An persecutus aut calumniatus sit pios, aut bona eorum opera traduxerit, & impedierit, ne fierent, maxime an à Religione aliquem impediverit?

Circa Præceptum II.

1. An juraverit sine necessitate, sed cum veritate & in re non mala? 2. An juraverit falsum sciens esse falsum, aut saltem dubitans, an sit verum, sive ex joco factum sit & in re levi, sive alio modo? 3. An juraverit promittendo, quod postea sine gravi causa non observavit; aut intentionem habendo non observandi, licet in re levi. 4. An causam dederit alicui, ut falsum juraret, vel non observaret juramentum licitum? 5. An juraverit adjunctâ maledictione v.g. auferat me diabolus, tale malum mihi eveniat, si non fecero hoc &c? 6. An jura-

E c

verit

verit, se commissurum aliquod peccatum, aut nō
 hil boni facturum, vel non servaturum Evari-
 gelica consilia? 7. An juraverit minando ali-
 cui sine intentione exequendi juramentum, li-
 cēt in re levi? 8. An in peccato mortali Reli-
 gionem juramenti induxerit v.g. crimen alterius
 occultum non sine notabili eius infamia cum
 juramento revelaverit? 9. An in iudicio ju-
 raverit falsum, vel juridicē interrogatus non
 responderit conformiter intentioni Judicis,
 vel consilium dederit aliis id faciendi? 10. An
 juraverit vel etiam habuerit consuetudinem
 jurandi, non curando, an verum juraret an fal-
 sum? 11. An blasphemaverit DEum aut Sanctos,
 & an usus sit maledictione, execratione,
 contumeliâ in DEum aut Sanctos? 12. An dia-
 boli invocatione usus sit, ejus auxilium ex ani-
 mo poscendo? 13. An se ipsum illi devove-
 rit, corpus vel animam ei dederit, aut filios,
 servos & proximos? 14. An fecerit votum fa-
 ciendi aliquod bonum, & non impleverit, vel
 an distulerit in longum tempus? 15. An vove-
 rit aliquid cum intentione non implendi vo-
 tum? 16. An voverit, se aliquod bonum non,
 aut aliquid mali facturum, aut bonum acturum,
 ex malo fine?

Circa Præceptum III.

1. An dies festos violaverit faciendo, vel
 mandando aliis opera prohibita, vel facienti-
 bus consentiendo? 2. An omiserit audire Mis-
 sam, aut ejus notabilem partem die festo sine
 causa

causa legitima ; aut an periculo se exposuerit eam non audiendi ; vel causam aliis dederit idem faciendi ? 3. An per notabile temporis spatium in Missa diebus festis fuerit voluntariè distractus omnino , loquendo , ridendo , vel occupando se in rebus inanibus absque debita attentione ? 4. An curaverit alios curæ suæ subiectos diebus festis interesse Sacro ? 5. An inutilia itinera aggressus sit exponendo se periculo non audiendi sacrum die festo , vel choreis , ludis , deambulationibus vacando , & ad hæc alios invitaverit ? 6. An officium divinum interturbaverit clamoribus , colloquiis aut deambulationibus in templo ? An Confessus sit minimum semel in anno , & curaverit , ut idem facerent subiecti ? 8. An Confessus sit sine antegresso examine diligenti , vel sine proposito deferendi peccatum aliquod mortale , aut sine debito dolore , vel tacuerit aliquod mortale aut dubium peccatum in Confessione ; aut an defectu sufficientis examinis non integrè omnia mortalia aperuerit ? 9. An quovis anno tempore Paschæ communicaverit debite paratus ? 10. An cum conscientia certa vel dubia peccati mortalis receperit aut administraverit aliquod Sacramentum Ecclesiæ ? 11. An jejunaverit per quadragesimam , vigiliis , & quatuor tempora , dum obligatus fuit , anno scilicet vigesimo primo expleto ? & an talibus diebus usus fuerit cibis prohibitis , aliisve causam dederit idem faciendi ? 12. An propter gulam non curaverit transgredi

aliquod præceptum? & an intemperantiùs comederit vel biberit cum damno sanitatis notabili, & an sponte se inebriaverit? 13. An violaverit Ecclesiam aliquo peccato carnis vel effusione sanguinis? 14. An incurrerit aliquam excommunicationem, vel excommunicatus particeps fuerit alicujus Sacramenti, aut interfuerit officio divino? 15. An censuram aliquam Ecclesiasticam incurrerit, aut eam irretitus contrarium quid ac prohibitum admiserit: quod & de irregularitate intelligendum? 16. An contumeliã vel irreverentiã aliquã affecerit imagines, Reliquias sacras, aut res alias, ut Sacramenta & Ecclesiæ ceremonias? 17. An obligatus ad recitandum Breviarium aliquid aut omiserit aut distractus notabiliter oraverit? 18. An ex pigritia vel tædio spiritualium rerum bonum aliquod opus, ad quod tenebatur, omiserit?

Circa Præceptum IV.

1. An parvo honore affecerit Patrem & Matrem? 2. An offenderit vel etiam contempserit illos factò, verbo contumelioso aut etiam detractorio? 3. An maledixerit Patri vel Matri, vel in eorum absentia eos execratus sit, & dedecore affecerit? 4. An parentes vel affines erubuerit, eosque contempserit, quia pauperes? 5. An Parentes ad iracundiam provocaverit, vel contristaverit? 6. An eos odio habuerit, temerè de illis judicaverit, vel suspicatus sit? an inimicitiam & rancorem adversus eos retinuerit & quam

quamdiu? 7. An invidus fuerit in Parentes & Superiores & in fratres &c. 8. An obediverit Parentibus vel Superioribus in re justa, aut tali, quæ cedere poterat ad damnum domûs, communitatis, aut animæ? 9. An Parentibus in necessitate existentibus subvenerit? 10. An deliberate optaverit eorum aliquod damnum grave, vel etiam mortem ad obtinendam hæreditatem? 11. An executus sit testamentum defunctorum? 12. An ex nimio Parentum amore parùm curaverit offendere DEum? 13. An detraxerit Superioribus Ecclesiasticis, aut sæcularibus, aut Religiosis, cum damno secuto? 14. An subvenerit pauperibus? an nimis erga hos fuerit durus verbo aut facto? 15. An Parentes maledixerint filiis; eos rite educaverint, instruxerint, castigaverint errantes &c. 16. An servi & subditi obediverint Dominis suis in re justa, aut an in iniqua? 17. An Domini curam gesserint pro subditis, Patres familias pro domesticis &c.

Circa Præceptum V.

1. An aliquem habuerit odio cum desiderio se vindicandi, & quamdiu in eo perstiterit? 2. An optaverit alicui mortem vel aliud malum grave? 3. An irâ commotus fuerit in aliquem cum intentione ei nocendi, vel vindictam gravem sumendi? 4. An homicidium perpetraverit opere aut voluntate quocunque modo? 5. An causam dederit abortûs vel infanticidii? 6. An litigando cum aliis verberaverit, vulneraveritve

aliquem, aut alteri hoc commiserit, vel factum approbaverit, aut facientes juverit, impulerit; & qualis fuerit persona, an fortè sacra? 7. An noluerit veniam petere vel pacem inire cum illis, quos offendit? aut an debite satisfecerit? 8. An noluerit condonare injuriam ab aliis illatam, justam etiam satisfactionem offerentibus? 9. An ex odio omiserit alloqui, aut salutare aliquem, aut alia consueta amicitiae signa neglexerit, licet sine odio? 10. An in rebus adversis sibi optaverit mortem; aut ex furore seipsum verberaverit, vel maledixerit? 11. An maledixerit aliis sive vivis, sive defunctis serio? 12. An alicui prae-buerit causam peccandi consilio, jussione &c. 13. An seminaverit lites & jurgia, aut inimicitias inter alios, & inter quos? 14. An ex odio voluntario vel invidia tristatus fuerit de aliorum prosperitate; aut gavisus fuerit de aliorum damno? 15. An ex ira alios offenderit verbo injurioso & contumelioso? 16. An aliis fuerit adulatus, laudando eos in re mala, aut defendendo? 17. An malo suo exemplo, consilio aut alio quovis modo induxerit alterum ad peccatum, aut avocaverit à bono? 18. An correxerit peccantes in sua praesentia, dum ad hoc obligabatur? 19. An omiserit aliquem admonere de peccato, quem probabiliter sciebat hac admonitione emendandum? 20. An hospitio exceperit extorres aut homicidas, vel ullo modo eis subvenerit? 21. An mali aliquid dixerit de proximo sine justa causa, patefaciendo v. g. occul-

occultum ejus errorem cum infamia; aut an verum, an falsum sic dixerit; an apud unum, an plures?

Circa Præceptum VI. & IX.

1. An habuerit cogitationes inhonestas & immundas; illis voluntariè inhæserit cum delectatione; & an solum cogitationibus, an etiam rebus turpibus fuerit delectatus; & ad quas personas illa delectatio fuerit directa, an ad conjugatas, solutas, religiosas &c. 2. An locutus fuerit inhonesta & lasciva, delectando se rebus per verba illa denotatis; aut an similia audiverit cum delectatione? 3. An legerit libros vel historias impudicas, & an talibus delectatus fuerit; & an nulla inde motio lasciva aut pollutio secuta sit? 4. An usus sit verbis inhonestis cum intentione peccandi, aut alios provocandi ad peccatum, & ad quale? 5. An voluntariè licet brevissimo tempore habuerit desiderium contra castitatem, & quo modo vel cum qua persona? 6. An polluerit se, & in hoc actu desiderium habuerit peccandi cum alio, vel alium sibi fuerit imaginatus? quod idem dicendum de tactu inhonesto. 7. An pollutus fuerit in somno, an causam dederit, vel in hoc actu delectatus postea fuerit? 8. An impudicè tetigerit se vel alios, & quos? aut an se sic tangi permiserit? quod etiam de amplexibus, osculis &c. dicendum; & quo fine? 9. An animo peccandi miserit nuntia, munera, litteras; aut me-

diator fuerit in aliis ad peccatum turpe inducendis? 10. An adierit vel transferit locum aliquem cum malâ intentione aspiciendi; & an solo visu delectare se voluerit, an etiam peccato? & cui periculo se exposuerit? 11. An amore carnali affectus fuerit erga personam aliquam, sequendo eam animo peccandi &c. an non in simili casu varia peccata intervenerint, fortè etiam cum damno alterius? 12. An fucus, odoribus, musicâ, choreis & similibus usus fuerit ex malo fine? 13. An ipso opere peccaverit cum aliis, & cum quibus? & an fortè per vim aut dolum, aut promissionem fictam eos induxerit ad peccatum? 14. An jaçtaverit le de tali peccato, personas etiam nominaverit cum damno famæ? 15. An peccaverit peccato foedissimo sodomix? 16. An inhonestè tetigerit bestias, aut aliud peccatum cum illis commiserit? 17. An fuerit aliis causa aut occasio peccandi in hac materia, & quo peccato, cum quibus? 18. An vitaverit occasiones proximas sic peccandi? Conjugati hîc se examinent circa statum suum, cum etiam ipsi peccare in hac re gravissimè possint.

Circa Præceptum VII. & X.

1. An rem alienam sustulerit per fraudem vel rapinam, & an rem sacram, vel è loco sacro? 2. An grave alicui damnum quovis modo intulerit? 3. An rem alienam retinuerit sine voluntate Domini, & non restituerit, cum posset?

4. An

4. an per vias illicitas impediverit aliquorum iura? 5. An gravia debita contraxerit cum damno proximi? 6. An studuerit debita sua solvere? 7. An rem inventam restituerit Domino, aut diligentiam adhibuerit Dominum experiendi? 8. An deposita vel commodata & locata amiserit vel detrimento affecerit? 9. An emendo aut vendendo fraudem fecerit in pondere, mensura &c. 10. An emerit quædam ab iis, qui vendendi potestatem non habent, ut à servis aut filiis familias? 11. An emerit res, quas sciebat, vel dubitabat esse furto sublatas? 12. An habuerit animum accipiendi aut retinendi aliena, vel colligendi opes per fas & nefas? 13. An commiserit usuram, simoniam, vel contractum iniquum iniverit? 14. An officium suum ritè impleverit sine damno proximi? 15. An operarios aut famulos fraudaverit mercede sua, vel hanc cum damno eorum distulerit? 16. An litem moverit contra justitiam, vel in lite justa usus fuerit fraude? 17. An ludis vetitis usus fuerit, aut in illis per fraudem aliquid fuerit lucratus, aut luserit cum illis, qui res suas alienare non possunt? 18. An defraudaverit gâbellas? 19. An Ecclesiam spoliaverit decimis? 20. An per media illicita obtinuerit rem sibi indebitam, aut impediverit alios injustè à bono aliquo obtinendo? 21. An auxilium vel consilium dederit, vel ullo modo participaverit raptoribus rei alienæ?

E e 5

Circa

Circa Præceptum VIII.

1. An falsum testimonium in aut extra iudicium dederit? 2. An injustè aliquem accusaverit, vel sententiam iniquam tulerit? 3. An mentitus sit cum aut sine damno proximi? 4. An in re gravi murmuraverit de vita aliorum, maxime hominum honoratorum? 5. An secretum sibi commissum, vel aliquid clam visum revelaverit, cui non debebat? 6. An aliorum litteras aperuerit & malo fine quidem? 7. An temerarium habuerit iudicium de dictis aut factis proximi? an suspiciones absque fundamento? 8. An animo obligandi se aliquid alteri promiserit, & postea sine causa non impleverit? & an damnum proximi secutum sit?

Circa Peccata Capitalia & Aliena.

1. An superbus fuerit, iudicando bona tum corporis, tum animi haberi ex sua industria, & meritis? 2. An vanè existimaverit se habere bonum aliquod, quod non habet, meliorem esse ac alios, cæteros etiam contemnendo? 3. An gloriatus sit in re aliqua mala? 4. An, ut magni fieret, jactaverit se de aliquo bono? 5. An fuerit ambitiosus, inordinate desiderando honores, atque ad hos forte illicito medio usus sit? 6. An, ne ab aliis parvi fieret, fecerit aliquid, quod non debebat; aut omiserit, ad quod obligabatur, vel carpsit pia opera v. g. Confessiones frequentes, preces, &c. 7. An pertinaciter

ter veritatem impugnaverit, ne victus videretur? 8. An per arrogantiam alios contempserit faciendo aliquid in eorum dedecus aut contemptum? 9. An ex fastu & superbia nimios sumptus fecerit? 10. An inviderit aliis, & quomodo? 11. An peccaverit malè consulendo, suadendo, consentiendo peccatis, provocando ad peccatum, adulando peccatoribus, approbando eorum scelera, non impediendo peccata, prout debebat per monitionem aut castigationem, aut defendendo & recipiendo impios? 12. Demum an non deliquerit contra obligationem statûs & officii particularis.

Habes hîc Studiosè, Indicem pro omni hominum genere pridem confectum; tu circa particularia quædam te etiam examinabis, in quibus Studiosus errare potest, quæ sunt fermè sequentia. 1. Quomodo te gesseris circa SS. Mystèria Confessionis & Eucharistiæ? 2. An seriò te applicaveris studiis? 3. Quam reverentiam habueris erga Superiores & Parentes? 4. An nihil factum sit contra Puritatem in juventute prima, quando necdum capiebas gravitatem peccati? item de loquelis, tactibus, cogitationibus Castitati adversantibus &c. 5. An non neglecta Sacra die festo, vel non rite audita? 6. An non adhæseris consortio pravo? 7. An neminem seduxeris, docendo res illicitas, incitando ad peccatum, avocando à bono? 8. An accepto usu rationis te converteris ad DEum per actum amoris, & deinde per vitam sapiùs elicueris
actus

actus Fidei, Spei, Charitatis? 9. An didiceris necessaria ad salutem? 10. An negotium Vocationis seriò tractes, aut amore sæculi te abstrahi finas à Vocatione nonnihil duriore? Alia si quæ sunt, DEI bonitas suggeret illi, qui seriam in his diligentiam adhibet. Subjungo jam affectus Contritionis ex P. Segneri, ut illis uti possis tempore, quo Conscientiam more suprà dicto examinas; iuvabit post singulas horas examinis unum ferventer elicere.

ACTUS CONTRITIONIS.

1. O DEUS meus, plus doleo, quòd te offenderim, quàm ob quodcunque aliud malum. O Immensa, infinita bonitas, amo te super omnia!
- 2 O bonum incommutabile! ô qualem tecum feci commutationem! confundor de ea cogitans. Verè non potuit tam gravis committi injuria, nisi ab amente aut furioso. O si possem illam meo delere sanguine! si alia ratione nequeo, non cessabo, dum vivam, plangere. Et ad resturandum honorem tuum, quem peccando abstuli, libens & prompto animo cupio per Confessionem satisfacere.
3. Domine mi amantissime, quodnam ex peccatis meis possum habere solatium? unum, unum est; quia damnum omne in me ipsum refunditur. Verum est, peccavi; sagittis te configere ausus sum, sed ex omnes in caput meum retortæ sunt; itaque me unum vulneravi. Ergo sicut summe me peenitet tantæ malitiæ, ita maximum

ximum mihi affert gaudium, nihil quidquam absolutissimæ tuæ felicitati fuisse detractum, quâ frueris. Gaude, ac fructu illâ, ô Domine, mihi que pro pietate tua largire gratiam, ut vivere me tædeat, nisi ad tuum beneplacitum possim vivere.

4. Domine mi, unicè adorande! ecce ad pedes tuos me abiicio pudore confusus ob enormes injurias, quibus te offendi. Oro supplex veniam & quantum possum, eas detestor, quia tu es Sanctissimus, Sapientissimus, Amabilissimus, & dignus ab omnibus creaturis infinitis honorari obsequiis. Vellem potius omnibus pœnis succubuisse, quàm te offendisse, petoque imposterum potius eas perpeti, quàm pristinam iterare offensam. Tu mihi benignissime concede per illum amorem tenerrimum, quo me creâsti, conservâsti, redemisti, ut ita fiat. Interea impertire mihi gratiam, ut sciam bene confiteri peccata mea; quæ ego firmiter propono omnia eo candore ac sinceritate manifestare, velut tibi ipsi loquerer, qui omnia nôsti.

5. O DEUS infinitæ magnitudinis! tu tanquam immensus nullum non imples locum, omnia vides, omnia audis, ubique præsens es. Et ego ista sciens ausus sum peccare, quasi extra tuum conspectum degerem? Detestor horrendam impudentiam meam, quâ non fui veritus in oculis tuis talia committere. Agnosco, me fuisse meritum, ut à facie tua proiciar. Sed quid respondebo tibi, ô DEUS meus? etsi me omni-
bus

bus

bus pœnis subiiceres, nihilominus detestarer peccata commissa; quia Tu es, qui es; dignus infinite amari etiam ab illis omnibus, quos odisti.

6. O DEus infinite potens, cui tanta debetur reverentia, ut in conspectu tuo omnes Angeli contremiscant in Cœlo, Principatus & Potestates. Et ego terræ vermis abjectissimus non destiti in te esse injuriosus! O quantum ergo, Domine mi, facinus istud detestor! ignosce, obsecro, non aliam ob causam, quam ut tibi reddas eam gloriam, quam tibi subacti pariunt rebelles. Fateor, ex eorum numero me primum esse, atque omnium arrogantissimum & insolentissimum: ideoque tantum me tuæ Majestati submitto, quantum te antea sprevi: paratus a te etiam in nihilum redigi, si prævideas, rursus à me contemptui habitum iri.

7. O DEus infinitæ justitiæ! Ecce reum ad pedes tuos prostratum, qui toties ausus est tuam irritare indignationem. Si me tandem pro merito punire vis, agnosco te Dominum meum; feri & stringe fulmina. Quod enim malum atrocius me poterit obruere, quam quod incurri offendendo Te? hoc est malum illud, quod cætera omnia meretur: hoc est, quod me affligit & angit, quòd adeò parvi te fecerim. Domine mi amantissime, non ita fiet amplius. Atque in signum firmissimi hujus propositi ad te confugio, meque offero libentissimè qualicumque castigationi, quam mihi peccatum afferre posset, dummodo non peccem.

8. O DEUS infinite misericors ! Si unquam verè demonstrasti , quòd tua clementia omnes excedat terminos , id nunc apparet , dum in hanc usque horam me sustinuisti . O inaudita tolerantia ! ô ineffabilis pietas ! Quis ex terrenis principibus vel unicum eorum passus esset contemptum , quibus ego te despexi , quin eum dirissimis exterminaret modis ? Verissimum esse profiteor . Tanta hæc amabilitas , quam tibi inesse video , facit , ut compunctus nunc multò maiorem peccatorum meorum dolorem concipiam . Et quomodo potui unquam esse ita temerarius , & arrogans , ut te DEUM tam bonum offenderem ? prius me tellus dehiscens absorbeat , quàm similem offensam rursus committam . Firmiter apud me decretum est , quòd , etsi certissimò mihi constaret , nullam mea peccata insecuturam esse poenam , semper tamen ea vellem vitare atque abominari , tantummodo ne tua abuterer bonitate .

9. O quàm Te non agnovi , Rex gloriæ , quàm ego Te non agnovi ! si vel parum luminis habuissem , quomodo te potuissem commutare fontem vitæ æternæ cum foetidissimis meorum voluptatum cisternis ? Tu Domine mi , semper fuisti , & eris desideriorum meorum centrum ; quidquid hæctenus apprehendi , non superest amplius , & velut umbra evanuit . Et nihilominus vanissimæ huic umbræ te postposui , incredibili ausu tibi insultando , etiam , si fieri potuisset , peccatis meis ex universo hoc Te eliminaturus . Non , non , quòd iterum deplora-

ro cum intimo cordis mei sensu & amaritudine, non te agnovi ! Sed non ita fiet deinceps. Ita protestor coram curia tua cœlesti, in cujus conspectu sto. Quamdiu tu eris DEus, ego tuus ero fidelis servus. Prius opto in nihilum redigi, quàm tibi rursus esse infidelis.

10. Peccavi, quid faciam tibi, ô Custos hominum ? Itane, Domine mi, peccavi, & peccatum tam grande ? Quid nunc faciam ? an excogitabo rationes subterfugendi iram tuam ? sed quis ego sum, ut me potius respiciam dignissimum omni pœnâ, quamcunque mihi irroges ? Tu verò solus respiciendus es mihi. Quid faciam tibi ? Cuperem invenire modum, quo ereptum tibi honorem, mihi que vindicatum restaurarem. Ideoque ecce in conspectu omnium creaturarum fateor, me tali actu extitisse ingratiſſimum ac perfidiſſimum proditorem. Retracto has omnes injurias, non aliam ob causam, quàm amore Tui. Ideò ex toto corde doleo ; ideò abominor, quia te amo ; ideò decrevi millies mori, quàm ut te iterum offendam. Tu optime Custos hominum, custodi me ut rem tuam : sed custodi me ab illo malo, quod censeo esse gravissimum omnium, à Tui scilicet offensa.

11. Omnipotens, æterne DEus, cujus bonitas est infinita, ineffabilis pulchritudo, immentia Majestas. Ecce coram te sto monstrum ingratitudinis. Tu me creâsti ad imaginem tuam ; creaturas omnes ad meum obsequium produxisti ;

xisti; natus sum inter Christianos, ut veræ fidei lumine fruerer; conservasti me in hanc usque horam, propulsatis tot animæ & corporis periculis; adoptasti me in filium per baptismum, meque toties participem fecisti meritorum pretiosi Sanguinis tui per Confessionis & SS. Eucharistiæ Sacramenta, te ipsum mihi præbendo in cibum: toties me ad pœnitentiam vocasti, ac tanto me tempore expectasti, cum posses adversus me subito ferre damnationis sententiam: redemisti salutem meam infinito tuæ vitæ pretio, dignatus amore mei fieri homo, & quidem homo inops & pauper, miseris, laboribus, omnique injuriarum genere oppressus usque ad mortem, inter duos latrones exantlatam. Pro me contristatus es in horto, sudasti Sanguinem, vires & robur tuis hostibus dedisti, ut te ligarent, calcarent pedibus, percuterent, illuderent, conspuerent, flagellarent, coronarent spinis & turpissima tandem morte occiderent. Et ego audacissimus peccator non modo nullas pro tantis beneficiis gratias retuli, sed & tuam contempsi amicitiam, legem calcavi, promissiones, labores, passionem & mortem tuam contempsi. Et cur? an emolumentum cujusdam studio? Eheu pro nihilo te calcavi pedibus, pro maledicta voluptate, cujus me pudet meminisse. Quis unquam Regi suo adeo ingratus extitit, sicut ego tibi Regi meo, Patri meo, Creatori, & omni bono meo? si ego ab homine minimam gratiarum partem accepissem, quales tu

F f

mihi

mihi largitus es, nescirem, quibus modis meam
ipſi conteſtarer gratitudinem; tibi verò non
modò gratias non ago, ſed mille te modis of-
fendo. O peccata execranda! ô ut illa nunquam
perpetraſſem! maledicta voluptas, cujus cauſa
dereliqui fontem vitæ æternæ! O ſi elegiſſem
potiùs mala omnia perpeti, quàm te offendere!
agnosco nunc culpam meam ex tot indignis me-
is actionibus atque ingratitude, meque om-
ni ſupplicio dignum profiteor in conſpectu tuo!
Cùm verò aliud mihi non ſuppetat remedium,
præter pœnitentiam, vellem tuæ Majeltati à
me offenſæ ſatisfacere ingratiſſimus peccator
tam validâ deteſtatione, qualis unquam in cor-
de humano extitit. Deſidero omnem dolorem
poſſibilem ſentire, & eum humillimè à te fla-
gito: at novi, me indignum eſſe hac gratiâ. Non
ſum dignus levare ad Te oculos meos. Ergo
ad pedes tuos me abiicio, & confiteor iniqui-
tates meas, heu nimium graves & multas, re-
que enixè rogo, dele iniquitates meas omnes.
Non mereor ego hanc gratiam, meretur tamen
Sanguis tuus pro me effuſus; merentur pro-
miſſiones tuæ, quibus pœnitenti mihi Spem
fecisti: in illo confido, per has te rogo. Ne
reſpicias multitudinem peccatorum meorum;
ne recorderis ingratitude meæ, ſed magnitu-
dinem miſericordiæ tuæ infinitæ ſolam attende.
Proteſtor, quòd plùs quàm omnia mala dete-
ſter delicta mea amore Tui, atque ex animo
diſpliceat mihi, quidquid contra te ſummum
bonum

bonum meum admisi : & licet infernus non esset aut paradisi gloria , nihilominus summè odissem & damnarem peccata mea , solùm quia tu ea odisti & abominaris. Statuo nunc , & propono firmissimè cum tua gratia vitam meam emendare , & potius rerum omnium facere jacturam , quàm te rursus offendere : non committam me periculo excidendi denuo tuâ gratiâ. In confirmationem horum omnium confessionem instituem. Tu , qui nosti benefacere pro malefactis , largire mihi gratiam per sanctissimam tuam Passionem , ut dignè valeam confiteri : adesto mihi in omnibus tentationibus , illumina mentem meam , corrobora voluntatem , ut constans permaneam in hoc proposito potius moriendi , quàm te offendendi.

Ecce actus & affectus doloris , quos dicto antè modo usurpabis , sed tardè & attentè recitando : postremum ante Confessionem præscripsit P. Segneri. Suggestent libelli precum plures ejuscemodi orationes. Tu rem magno animo susceptam pari studio & fervore conclude , ut ad salutem cedat sempiternam. Atque hîc finem pono. Quod te per salutem tuam rogo , est , ut totus vivas DEO & animæ tuæ. Misere Animæ tuæ , atque impressum tibi habe illud Tobix monitum : *Fili mi , omnibus diebus vita tuæ in mente habeto DEum & cave , ne aliquando peccato consentias. Idem inculcat DEus ipse , sic loquens per Ecclesiasticum : Memento Creatoris tui in diebus Juventutis tuæ. Memento!*

Index